

та корегуванні отриманих знань у навчально-наукових лабораторіях закладів вищої освіти.

Список використаних джерел

1. Хилькевич А.П. Решение проблем в жизни, науке и технике. - М.: Наука, 1999. – 40 с.
2. Доповідь ректора НЮАУ імені Ярослава Мудрого В. Я. Тація на загальних зборах професорсько-викладацького складу 31.08.2010 р. - Х.: Нац. юрид. акад. України, 2010. - 108 с.
3. Нетрадиционные методы преподавания социологии: Учебно-методическое пособие для преподавателей социологических дисциплин / Под ред. И. Д. Ковалевой. - Харьков, ХГУ. 1997.- 243 с.
4. Бисага Ю. М. Роль і місце дистанційного навчання серед інноваційних моделей організації навчального процесу [Текст] / Ю. М. Бисага, О. Пічкарь // Проблеми вищої юридичної освіти: тези доп. та наук, повідом, наук.-метод. конф. (м. Харків, 18-19 грудня 2001 р.) / за ред. В. В. Комарова. - Х. : Нац. юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого, 2002. - С. 83-85.
5. Воркут Т.А. Роль кейс-методу в підготовці фахівців з логістики: Аналіз світового досвіду // Ринок послуг комплексних транспортних систем та прикладні проблеми логістики. - Київ, 2000. - С.55-61.

ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ЗАГАЛЬНА І СПЕЦІАЛЬНА ХІРУРГІЯ» НА ФАКУЛЬТЕТІ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ

Передера Р.В., к.вет.н., доцент

Ветеринарна хірургія є однією з найважливіших клінічних дисциплін, які формують ветеринарного лікаря. Як лікарська дисципліна вона розглядає видову реактивність тварин, розкриває причини та умови виникнення хірургічних хвороб, вивчає патогенез і морфофункціональні особливості їх перебігу, визначає методи їх діагностики, лікування та профілактики.

Освоївши її, студент здатний самостійно клінічно мислити, і як наслідок, правильно ставити діагноз із хірургічної патології, проводити моніторинг, призначати раціональні методи лікування та профілактики, якісно надавати хірургічну допомогу тваринам [1].

Хірургія вчить студентів самостійно приймати відповідальні рішення, своєчасно виконувати їх і нести персональну відповідальність як за результат оперативного втручання, так і за здоров'я і життя пацієнтів. Поряд з оволодінням хірургічною майстерністю студент освоює практичні питання етики і деонтології ветеринарної медицини. Завдяки цьому майбутній фахівець набуває навичок роботи з людьми в умовах виробництва, власниками тварин, працівниками державних і фермерських господарств.

Однією із профільних нормативних дисциплін, яка вивчається на кафедрі хірургії та акушерства є «Загальна і спеціальна хірургія».

Загальна хірургія детально вивчає загальні закономірності виникнення хірургічних хвороб тварин, механізми їх розвитку, загальні клінічні ознаки,

способи розпізнавання, перебіг і наслідки лікування; розробляє ефективні загальні профілактичні заходи. Тому загальна хірургія є фундаментальною для всіх хірургічних дисциплін, які вивчають патологічні процеси властиві тканинам, органам, організму і раціональні способи впливу на них.

У курсі спеціальної ветеринарної хірургії вивчаються конкретні умови хірургічної патології окремих ділянок тіла тваринного організму, його органів і систем, місцеві особливості виникнення і перебігу захворювання, диференціальної діагностики, деталі лікувальних та профілактичних заходів.

Основне завдання кафедри хірургії та акушерства полягає в тому, щоб дати випускникам достатній обсяг знань, виробити належні професійні вміння (клінічне мислення, хірургічні рефлексивні) та практичні навички з діагностики, лікування та профілактики хірургічної патології, незалежно від місця і умов його працевлаштування.

Вивчення ветеринарної хірургії здійснюється в тісному взаємозв'язку з іншими профільюючими дисциплінами, які студенти вже засвоїли, або паралельно вивчають (анатомія, нормальна і патологічна фізіологія, клінічна діагностика, фармакологія, патологічна анатомія, акушерство, гінекологія і біотехніка розмноження, паразитологія і епізоотологія, внутрішні незаразні хвороби). Але основною базовою дисципліною для вивчення «Загальної і спеціальної хірургії» є «Оперативна хірургія, топографічна анатомія та анестезіологія».

Практична підготовка здобувачів вищої освіти на кафедрі хірургії та акушерства факультету ветеринарної медицини здійснюється в операційних кімнатах або на виробництві. Робота безпосередньо в навчальній операційній чи господарстві (передопераційна підготовка, проведення хірургічної операції, післяопераційний догляд тварин) є формою інтерактивного навчання — навчання у співпраці, де викладач і студент є рівноправними, рівнозначними суб'єктами навчання. Відпрацювання в умовах операційної первинної хірургічної техніки є також методом передачі навчальної інформації шляхом практичних дій [2, 3].

За неможливості проведення оперативних втручань на кафедрі використовуються сучасні інтерактивні засоби навчання (мультимедійні презентації, навчальні відеофільми, програми тестування тощо). Хоча широке впровадження інформаційних технологій і здатне підвищити ефективність активних методів навчання на лекціях, семінарських, практичних і лабораторних заняттях, але вони не в змозі виробити хірургічні рефлексивні. Тому заміна інтерактивними засобами практичну підготовку для майбутнього лікаря хірурга є недопустимою. Такі засоби можуть лише доповнювати, але ні в якому разі не замінити проведення хірургічних операцій.

Отже, для успішного лікування хірургічно хворих тварин лікар повинен мати у своєму розпорядженні глибокі знання і мати практичний досвід в виконання операцій — від найпростіших до найскладніших. Тому під час навчання хірургії студенти повинні якомога більше оперувати саме в тих умовах, в яких їм доведеться працювати після закінчення вищої школи. Тільки різнобічна підготовка по предмету дозволяє майбутньому лікарю ветеринарної

медицини виробити найважливіші хірургічні рефлекс – асептичний, інструментальний і тканинний. Це досягається завдяки багаторазового виконання одних і тих же мануальних дій під час оперування на великій кількості тварин. Ніякі імітації операцій не навчають студента здатності клінічно мислити, досліджувати пацієнта, встановлювати діагноз, робити операції і на високому професійному рівні вести післяопераційний період аж до зняття швів, тобто до одужання тварини. Тільки оперуючи, студент може стати і бути хірургом.

Список використаних джерел

1. Формування клінічного мислення у студентів під час вивчення оперативної хірургії та топографічної анатомії / О. М. Проніна, М. М. Коптев, С. І. Данильченко [та ін.] // Експериментальна і клінічна медицина. – 2014. – № 2 (63). – С. 25-28.
2. Туркот Т.І. Педагогіка вищої школи : навчальний посібник / Т.І. Туркот. – К.: Кондор, 2011. – 628 с.
3. Кашперук-Карп'юк І.С. Оволодіння студентами первинною хірургічною технікою на практичних заняттях із топографічної анатомії та оперативної хірургії / І.С. Кашперук-Карп'юк, О.В. Цигикало – Буковинський медичний вісник. – № 2 (74), 2015. – С. 247-249.

ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 211 «ВЕТЕРИНАРНА МЕДИЦИНА» ТА СПЕЦІАЛЬНОСТІ 212 «ВЕТЕРИНАРНА ГІГІЄНА, САНІТАРІЯ І ЕКСПЕРТИЗА»

Передера С.Б., к.вет.н., професор;

Щербакова Н.С., к.вет.н., доцент; **Передера Ж.О.,** к.вет.н., професор;

Коваль І.В., к.вет.н., старший викладач; **Зезекало В.К.,** асистент

Вища ветеринарна освіта в Україні знаходиться на шляху до інтеграції з європейською спільнотою і передбачає підготовку грамотних, висококваліфікованих і гуманних фахівців, добре обізнаних з ветеринарною медициною чи ветеринарною гігієною, санітарією та експертизою.

Зміна та модернізація системи вищої освіти потребує впровадження сучасного викладання предметів, а також залучання новітніх інтерактивних методик викладання матеріалу, поширення форм та методів навчального процесу, що повинно привести до якісної зміни педагогічного процесу.

Професійна підготовка фахівців ветеринарної медицини зі спеціальності 211 ветеринарна медицина та 212 ветеринарна гігієна, санітарія і експертиза потребує розвитку у лікарів логічного мислення – інтуїції. Під час професійної діяльності він повинен опрацювати велику кількість різноманітної інформації, різноманітні фактори і явища з подальшим відповідним логічним формулюванням висновків, діагнозу чи інше. Для цього необхідна відповідна фахова підготовка, яка передбачена компетенціями, і практичний досвід, що набувається під час проходження лабораторних занять, навчальної, виробничої та переддипломної практик, а також міждисциплінарної інтеграції та